

Mijmeringen (4) in corona tijd

Opstaan en gaan

Pasen is het feest van de opstanding. Wij vieren dat Jezus is opgewekt van de dood en en opstaat uit doodsbestaan in een nieuw leven waarin Hij ons voorgaat. Al wandelend gingen mij gedachten terug naar mijn studententijd en wij met de studievereniging een weekend naar de Santekraam in Ankeveen waren, een vormingscentrum van ds. Henk Aalbers. Daar deden wij in een soort bibliodrama ervaring op met het gevoel van opstaan. Veelal voor mensen een automatisme waarbij je niet nadenkt. Maar dat geldt niet voor iedereen. Aan de hand van de tekst “Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort (Johannes 12:24)”, leerde hij ons de ervaring van opstaan. Je inbeeldend de graankorrel die sterft en vandaaruit opstaan, de kracht die dat vraagt en de emotie die dat met zich meebrengt is mij altijd bij gebleven. Ook leerde hij ons de klank van woestijn ervaren door met de nagels over het vel van een tamboerijn te krassen (dat past wel bij een lied van hem in het liedboek van de kerken/5).

Al wandelend gingen mijn gedachten verder over opstanding en het opstaan van Jezus onze Heer. Ik lees in deze weken het boek van Arnon Grünberg “Bij ons in Auschwitz” waarin hij getuigenissen heeft gebundeld van ooggetuigen en overlevers. Misschien in corona tijd niet het beste boek om te lezen; in geen enkele tijd een goed boek om te lezen, maar wel noodzakelijk. Lezend de getuigenissen van wat mensen in Auschwitz gezien, gehoord, gevoeld, geroken, ervaren hebben is het vieren van Pasen als feest van de opstanding niet gemakkelijk. Hoe God zijn Zoon opgewekt heeft uit de dood en deed opstaan in nieuw leven. Voor mijn gevoel breekt ‘de’ opstanding stuk op deze getuigenissen van zoveel zonen en dochters van de God met de Naam “Ik ben met je”. En toch lees en hoor ik getuigenissen van mensen die opgestaan zijn uit de dood en hun doodsbestaan. Opgestaan om te leven. Opgestaan om te getuigen en een getuigenis te zijn. Opgestaan om op weg te gaan, nieuw leven tegemoet met alle scheuren en schuldgevoel vandien. Opstaan uit het doodsgebied om te gaan. Sta op en ga een rode draad van de bijbel pakken zij op. Want opstanding is nooit iets opzichzelf.

Een moment kwam mij daarbij de spreuk in gedachten die ik zag op een kerk toen ik in Oeganda was: “Masaka Pentecostal Church where miracles happen and lives are changed”. Onder de mirakels vielen ook ‘dodenopwekkingen’, maar zoals erover verteld werd bleven het mirakels op zichzelf. Dat levens veranderen dat geloofde en zag ik.

Ook voor Jezus is opstanding niet iets opzichzelf. Ook Zijn opstaan is verbonden met een gaan. Vrij geassocieerd is dat wat ik hoor in het Paasevangelie: “Hij is opgestaan en gaat u en jou voor naar Galilea (Marcus 16:7). Ook Jezus neemt daarmee de rode draad van de bijbel op “sta op en ga” Waarom naar Galilea? Omdat het daar begonnen was in het noorden van Israël. Begint het dan allemaal weer van voraan? Dat kan toch niet als Hij is opgestaan uit de dood en doodsbestaan, dan kan het toch niet maar zomaar weer doorgaan zoals het was! In Zijn leven en de ervaringen van lijden en dood heeft Jezus toch laten zien wat de kern van bestaan voor God en mensen is; en opstaan en nieuw leven geven toch kracht om een nieuwe levensweg te gaan Hij gaat hen voor naar Galilea, naar het begin dat naar bijbels gebruik ook beginsel is. De levensweg opnieuw gaan, maar dan met de ervaringen van lijden die het gehoor en gezicht scherp op de essentie van leven en met ervaring van opstaan dat dood en doodsbestaan niet het laatste woord zijn. Dat leven voor God en mensen niet te keren is.

In corona tijd wordt er al gesproken over als dit achter de rug is. Gaan we dan op de oude voet verder, of staan we op om een nieuwe weg te gaan, omdat we geleerd hebben. Het laatste mag ik hopen. Ik wens u en jullie een hoopvol Pasen.

Ik sluit af met een vers van gezang 361 uit het liedboek van de kerken van ds. Henk Aalbers

*De Heer zegt woorden van leven
het woord geeft Hij ons in de mond
Hij geeft het om verder te geven
Het woord gaat van mond tot mond*

Vriendelijke groet, Dirk Wolse (voorzitter PLEK)